

i de brede Lag og et Luksusforbrug i en lille snæver Kreds. Det første betyder finansielt langt, langt mere end det sidste.

Som sagt, gennem den Tale, det ærede Medlem fra Rønne holdt, gik der et fastere Fodslag end gennem de andre Ordføreres Taler. Han erklærede jo ogsaa, at med Hensyn til at indskrænke Indførselen og skaffe et rimeligt Forhold til Veje holdt han ikke just bestemt paa det, der her var foreslaaet, men nævnte ogsaa Muligheden for ligefrem at indføre Indførselsforbud overfor enkelte Artikler. Jeg skulde ikke tro, at det skulde være ligefrem umuligt, som en anden ærede Taler mente, at finde Grupper af Artikler, overfor hvilke Forbud mod Indførsel havde noget at betyde. Jeg vilde f. Eks. finde det rimeligt, hvis man i det hele taget gaar den Vej, om man da lod det omfatte saadanne Ting som f. Eks. Tobak og Kaffe, saaledes at Indførselen deraf blev i ganske væsentlig Grad begrænset. Det forekommer mig — jeg udtaler det som en rent personlig Mening, for hvilken intet Parti hæfter —, at det, der blev peget paa af vor Ordfører: Indførelse af en stærk Forhøjelse af Toldsatserne, var det rigtige; og jeg beder ærede Medlemmer ikke sætte dette mit Standpunkt i allerfjerneste Forbindelse med min Stilling til Toldspørgsmaalet, hvor det skulde komme til at foreligge saaledes, som det forelaa tidligere, altsaa udløst af en Situation som denne her; jeg vil ikke gerne indrangeres i nogen Toldbaas, jeg er lige saa lidt Frihandelsmand som Beskyttelsesmand, jeg kan være det ene til een Tid og det andet til en anden Tid, det kommer ganske an paa, hvorledes Forholdene ligger i hvert givet Tilfælde. Men i Øjeblikket tror jeg den rette Maade at løse Spørgsmaalet paa var en dunderende Toldforhøjelse. Saa var der fri Spil indenfor Toldgrænsen, saa var der frit Rørelse for alle Erhvervene. Og hvis man fandt, at dette gav Anledning til en Udbygning af Forbrugerne, vil jeg sige, hvad jeg ogsaa sagde i mine Udtalelser under Forhandlingen om Lovforslaget om offentligt Tilsyn med visse Virksomheder, at for mit Vedkommende skulde jeg gerne være med til en Aagerlovgivning, som jo let vilde kunne indrettes saaledes, at den forhindrede dette. Men i en saadan stærk Forhøjelse af Toldsatserne ser jeg under de nuværende Forhold det Middel, som bedst vil bevare Initiativet i Erhvervslivet, og som vil være ens for alle og af disse Grunde mest anbefalelsesværdigt.

Anden Næstformand (*Alfred Christensen*): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 62 af 23. April 1897 om Begunstigelser for en Kreditforening af Ejere af industrielle og dermed i Klasse staaende Ejendomme har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag.

Næste Møde holdes i Morgen, Torsdag den 11. Marts, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om forskellige Anlæg i den nye Fiskerihavn ved Esbjerg.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Afæggelse af Sparekassernes Regnskaber for Aaret 1919 —20.

4) *Fortsettelse af første Behandling af:*

Forslag til midlertig Lov om Vareindførsel.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914 (Indløseligheden af Nationalbankens Sedler).

Mødet hævet Kl. 4¹⁵.